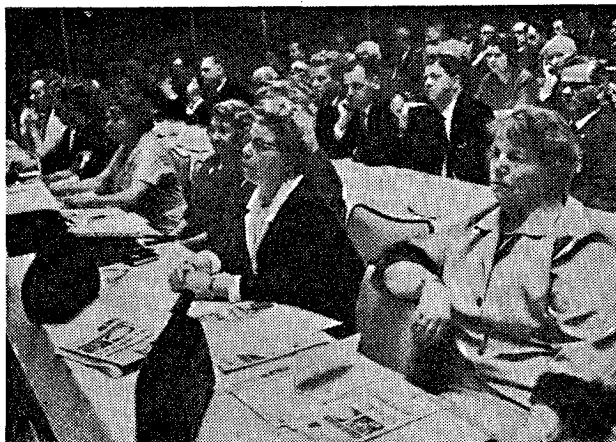

... af kongres og forberedelse af møde på kursus-egendommen Højstrupgård ved Helsingør. Det er her, fagbevægelsen netop nu er ved at færdiggøre den nye højskole, der får navnet LO-skolen.

Fra kongresperioden: Her ses repræsentanter for Kvindeligt Arbejderforbund på et repræsentantskabsmøde i LO.

Kvindernes særlige tillæg til dyrtidstillægget

Jeg vil kun fremhæve et af punkterne i mæglingsforslaget, og det er det særlige dyrtidstillæg til kvinderne på 10 øre. Vi var naturligvis ikke tilfredse al den stund, vi havde krævet kvindernes dyrtidstillæg gjort lige så stort som mændenes og dertil iøvrigt fuld ligeløn.

Når jeg fremhæver det, er grundene to. På sidste kongres, da vi også kunne konstatere fremskridt, hvad angår kvindernes dyrtidstillæg, blev det af en kollega nævnt, at man ikke kan købe »et pund kvindefars«, som er billigere end den fars, mændene kan købe, og at dyrtidstillægget derfor bør være ens for kvinder og mænd. Udtalelsen var medvirkende til slet ikke så lidt pressepolemik, og det var kun godt.

Nu kan vi igen melde om fremskridt – men jeg lover jer allesam-

men, at vi i forbundsledelsen ikke giver op, før kvinder får det samme dyrtidstillæg som mænd – vær overbevist om det. Ingen af os på denne kongres kan se det rimelige i, at vi skal have mindre dyrtidstillæg, fordi vi er kvinder – vi skal have det samme som mændene.

Og i videre forstand skal vi naturligvis have ligeløn. Det er vi sikkert også alle enige om.

Kvindernes tak til mændene

Den anden grund til, at jeg vil fremhæve denne særlige indrømmelse til kvinderne, er, at der faktisk blev taget hensyn til os af mændene i LO og de til LO sluttede forbund. Det er i vid udstrækning sådan, at man forhandler sig til rette om en ramme – eller et rammebeløb – som dækker, det, der

kan opnås i samlet beløb ved en overenskomstforhandling. Det betyder ikke, at man er fuldt enige, når man har nået til enighed om rammebeløbet, for der er mange forskellige interesser at varetage. En af vore var at få et særligt tillæg til dyrtidstillægget, og det nåede vi.

Det skal mændene have tak for. Der er knap så megen tak til arbejdsgiverne, for der var såmænd tovrækkeri nok, før det endelig lykkedes at få mæglingsforslaget stablet på benene.

De fremskridt, der blev gjort i løbet af de sidste to år

Dette her siger os noget om solidariteten i LO mellem kvinder og mænd. Dette nævner jeg, fordi jeg finder, at det er af aldeles afgørende betydning for vort forbund, at vi er medlemmer af LO. Det er nødvendigt, at vi har den hovedorganisation, og det er nødvendigt, at Kvindeligt Arbejderforbund er tilsluttet.

Afstemningen om mæglingsforslaget var en klar tilslutning. Vi fik ved urafstemningen i Kvindeligt Arbejderforbund ca. 28.500 ja-stemmer mod knap 7.000 nej-stemmer – men kun omkring to trediedele af de stemmeberettigede deltog i afstemningen, så vi måtte i henhold til lovgivningen supplere afstemningsresultatet op ved kompetent forsamling. Der var mange andre forbund, som havde forholdsvis mindre stemmedeltagelse – vi lå over gennemsnittet, for som gennemsnit havde mindre end halvdelen af de stemmeberettigede i alle forbund under LO deltaget i afstemningen. Men det er alligevel for ringe.

Vil kvinderne for alvor høres i den offentlige debat, må vi sørge for at udøve vores stemmeret, når vi har den. Og vi vil jo ikke afgive den.

Da hovedbestyrelse og forretningsudvalg arbejdede med forberedelse af kongres og delegeretmøde under et møde på Kursus-egendommen Højstrupgård ved Helsingør. Det er her, fagbevægelsen netop nu er ved at færdiggøre den nye højskole, der får navnet LO-skolen.